

A francia irodalom nem csupán folyamatos ihletője, hanem közvetítője is a magyar kultúrának, amivel erőteljesen hatott a magyarságról alkotott nyugat-európai képre. A tanulmánykötet célja hat, a francia és a magyar kultúra érintkezéseinek szempontjából jelentős 20. századi szerző és műfordító – François Gachot, Gara László, Heltai Jenő, Illyés Gyula, Nemes Nagy Ágnes és Rab Gusztáv – személyes nemzetközi kapcsolati hálójának feltárása a magán- és közgyűjteményekben őrzött levelezéseik alapján. A vizsgálat öt szerzőnél a francia (illetve magyar) kapcsolataik teljességére kiterjed, Illyés Gyula esetében pedig a kontaktustörténet egyetlen, de kiemelten fontos szakaszára, az 1946–1948 közötti kultúrdiplomáciai tevékenységre fókuszál.

A legfőbb kérdések, amelyekre a kötet választ keres, a következők: milyen előfeltételei voltak a korban egy magyar író francia recepciójának? Kik a legsikeresebb kortárs magyar, magyarországi származású vagy magyar nyelven író szerzők Franciaországban a 20. században? Vajon kik a magyar irodalmi művek legsikeresebb franciára fordítói a 20. században, kik azok a »csomópontok«, akik kapcsolatban vannak a szerzővel és a potenciális kiadóval egyaránt?

TÜSKÉS ANNA · „en-nemzetem küllhoni híre-sorsa”

